

מאת
אלכסנדר
אלכסנדרווי

פאנרבאחצ'ה לא חלקה את הפרחים...!

כשעלתה קבוצת פאנרבאחצ'ה על המגרש היו בידיו של כל שחקן ושחקן זר פרחים שנועדו לחלוקה בין הקהל. דבר המקובל בעולם הספורט כברכה למסתכלים העוברים את המגרש. הפרחים נשארו בידי השחקנים התורכיים, ובמשך השעה שחכו לתחילת המשחק הם קמלו ונשארו למרמס לרגלי הקהל שפרץ את גדרות שעקי פו את המגרש, וחבל. חבל מאד...

מי שהיה עד למתנה המבייש באותה השבת כשהקבוצה התורכית שהיא הקבוצה הראשונה מארץ מוסלמית באה כדי לקשור אתנו קשרים ספורטיביים ולהראות לנו את טיב הכדורגל התורכי, עזב את המגרש מבוייש. אין בכוננתו להכנס בפרוטרוט לכל הסבך שהביא לקטסטרופה זו, אבל דבר אחד עלינו לציין: אסור היה בהחלט לתת רשות כניסה למגרש קטן שקבולו לא יותר מ-4000 איש המונים שנאמדו ברבבה ויותר. אמרנו אסור היה, אך אין אנו יודעים אם מארגני התחרות מכרו יותר מדי כרטיסים או שהקהל הרבה לראות את המשחק עשה את הכל כדי לפרוץ את הגדרים ולהסתנן לסדה המגרש.

על המארגנים היה בתחילה לדעת שמשחק בין פאנרבאחצ'ה והפועל מהחה גורם להתענינות גדולה והפרסום שג עשה לקראת בואה של הקבוצה יצא מנדל של פרסום רגיל, וזה עוד יותר עורר את ההתענינות של הקהל שנהר למגרש מכל רחבי הארץ.

ואפשר להבין את הקהל הזה הרוצה לעקוב אחרי כל מאורע צבורי גדול ומוכן לשלם כל סכום כדי לתת לו אפשרות להיות נוכח במשחק, אבל אם מתחילה מצמצמים עד מינימום

הקהל "שנוצח" בתחרות.

המשחק בכללו התנהל בטמפו מהיר, ביחוד מצד התורכים, כששתי הקבוצות נלחמו בעוז כדי לזכות בנצחון. ונצחה הקבוצה היותר טובה. הקבוצה שהוכיחה במצבים אלה, כשהקהל נמצא בפני תחומי המגרש, ומקטין עוד יותר את המגרש הקטן בלאו הכי, שהיא יודעת תורת משחק הכדורגל.

הם זריזים, בעלי כושר ויכולת נאים. הבעיטה מדויקת ובעלת עצמה. ההבנה ביניהם ללא פגמים, מעבירים את הכדור מקצה לקצה, הכל מתוכנן ומחושב. לפני קבוצה זו לא יכלה "הפועל" להלחם, והיא ירדה מנוצחת בשיעור של 3:0. "הפועל" שהופיעה הפעם בהרכב מחודש כשבתוכם כמה שחקנים טובים של ביתר תל-אביב שעברו לשורות הפועל הראתה חוסר תיאום בשורות החלוצים. דבר שהשפיע הרבה על כוח המחץ של הקבוצה. החלק הטוב ביותר בקבוצה העברית היתה בלי שום ספק — ההגנה. היא עשתה את הכל כדי להפחית לחץ חלוצי הקבוצה היריבה, ושמרה היטב על שערה, ואם שוערם של "הפועל" — יעקב תודורוב — נאלץ היה שלש פעמים להוציא את הכדור מרשותו הרף לא אשמת ההגנה זו, אלא הוכחה נוספת לידיעתם של ספורטאינו מתורכיה.

קשה לנתח בפרוטרוט את משחקם של התורכים. במצבים אלה ששררו במגרש לא נתנה לקבוצה התורכית האפשרות להוכיח לנו את כל ידיעתה במשחק הכדורגל. ואנחנו בסוף חיים שבמשחקים הבאים נתת לנו הוד דמנות יותר טובה להנות מיופיים ומי תכסיסיהם.

המשחק שהתנהל למרות הכל בצורה הוגנת. נסתיים 17 דקה לפני סיומו החוקי ולמרות הקשיים והסבל שגרם לכולנו הראה הקהל יחס של ידידות ואהדה, וכשהחשכה ירדה והשופט שרק לסיום המשחק התפרץ הקהל לתוך המגרש ונשא על כסיו את הכדורגלנים התורכים.

אולי מומנט זה תקן את הרושם של כל המשחק. המומנט שהראה שהקהל רצה לראות משחק גדול. קהל שיוודע להעריך את האורחים מחו"ל, ולמרות שהפסדנו הודה לו בנשיאה על כפיים כה מלבבת...

שלא מקבלים עזרה אלא משרד האוצר עוד מטיל על כרטיסי כניסה מס גבוה המוכיח שלא רק שאינם תומכים אלא שעוד פוגעים באפשרויות ההחזקה והקיום של הספורט הישראלי.

אמת ויציב, אבל נשאלת שאלה פשוטה: למה לא ערכו את המשחק באיצטדיון המכביה, עם כל הליקויים שלו? הרי איצטדיון זה כבר "ראה" משחקים דומים ואולי יותר גדולים, והסדר לא נפגע. נציין את משחקה של נבחרת יוגוסלביה, של קב' מ.ט.ק. מבודאפסט, של "הונדררס" האנגלים. של נבחרת הצבא המצרי וכו' וכו' — וקהל שנאמד פי שנים במספרו בא לחזות במשחק והכל — ללא תקלה! נדמה לנו, ויש לנו הוכחות על כך, שמארגני המשחק של פאנרבאחצ'ה זלזלו וכפרו בקיום איצטדיון זה ומטי עמי פרסטיגיה קטנוניים ויתרו עליו והביאו למחזה עגום זה, וכאן אשמת המארגנים!

ידו של הטורקי על העליונה.

מומנט דרמטי במשחק.

פסנתרים

מפירות ידועות — בצבזר גדול
ופטרמן את יון, ת.א. רח רשיפ